

טוראי ויטמן מיכאל ז"ל

נולד בפולין

ב-תרפ"ז, 1927

נפל בקרב

ב-י"ח בתמוז תש"ח, 25/7/1948

במלחמת העצמאות

שרת באצ"ל

מקום נפילה: עין-עז'אל

באזור: חיפה, כרמל וגליל מערבי

נקבר בנתניה

טוראי ויטמן מיכאל ז"ל
בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן סלומון ופרידה, נולד בשנת 1927 בפולין. אחרי מלחמת העולם השנייה עבר למינכן, שם הצטרף לשורות בית"ר. עלה עם קבוצת חברים לארץ והשתקע בחדרה. התגייס לפלוגת בית"ר, אך לאחר זמן קצר עזבה. לאחר כמה חדשים חפץ להצטרף לאצ"ל ולא קיבלוהו. רק בתחילת מלחמת השחרור נתקבל לאצ"ל, עבר אמונים צבאיים בחדרה והשתתף בקרבות בחזית רמלה. אחרי פירוק האצ"ל עבר לשורות צבא הגנה לישראל, ל"חטיבת אלכסנדרוני". זמן מה היה בשירות פעיל בנתניה. מיכאל נפל בעין עז'אל, במבצע "שוטר" בי"ח בתמוז תש"ח (25-7-1948). הובא למנוחות בנתניה.

סיפור נפילתו - מבצע "שוטר"

למבצע "שוטר" (נגד כפרים במשולש הקטן: איג'זים, עין ע'זאל, ג'בע) רוכז כוח של 4 פלוגות חי"ר (אחת מגדוד 5 של "גולני"; אחת מחטיבת "כרמלי" ושתיים מגדוד 3 האחת, ומגדוד 5 השניה מחטיבת "אלכסנדרוני", וכן פלוגה המורכבת מחניכי קורס מכ"ם של חטיבה 7), מספר משוריינים, תותחים, מרגמות ומק"בים.

הזמן שניתן להכנת המבצע היה קצר, ונערך רק סיור אוירי של השטח. תכנית ההתקפה כללה שני שלבים: שלב א' - כיבוש עין-ע'זאל וג'בע; שלב ב' - כיבוש איג'זים.

כוחות ויעדים: פלוגה אחת - לעליה על ג'בע מצפון. פלוגה שניה - לתקיפת עין ע'זאל מדרום. פלוגה שלישית - להטרדת איג'זים וחסימת הדרך לתגבורת, כי תבוא ממנה. הנשק המסייע והארטילריה צריכים היו לסייע להתקפות ממקום הצבתם שבשפלת החוף. הטור המשוריין נועד לנוע על הכביש הראשי לחיפה, מדרום לצפון, ולנתק את ה"משולש" ממערב.

הביצוע: במוצאי שבת, 24/7, יצאו הכוחות למשימותיהם. בלילה הראשון נכשלה הפעולה. הפלוגה שערכה איגוף מצפון הותקפה עוד בדרך, סבלה אבידות ונאלצה לסגת. הפלוגה שאגפה מדרום טעתה במשלט, וכבשה משלט אשר אינו חולש על עין-ע'זאל. גם הפלוגה שנועדה להטריד את איג'זים לא הגיעה ליעדה. בבוקר 25/7 נעשה על ידי הפלוגה הרביעית נסיון נוסף לנוע בעקבות המשוריינים לאורך כביש החוף ולהתקרב ממערב. אולם המשוריינים והפלוגה נעצרו על ידי מחסומים בכביש. ההתקפה נכשלה, אך התותחים והמרגמות עשו את מלאכתם נאמנה. כל אותו היום הופגזו הכפרים קשות. גם חיל האויר השתתף באינטנסיביות רבה בהרעשת היעדים. ההתנגדות הערבית החלה נשברת. את המלאכה סיימה ההתקפה בלילה השני. הפעם חדרה הפלוגה הרביעית עד מזרחית לעין ע'זאל וג'בע וניתק אותן מאיג'זים.

שתי הפלוגות הראשונות עלו שוב, האחת מצפון והשניה מדרום, והשתלטו הכפרים ג'בע ועין-ע'זאל כמעט ללא התנגדות. שעה קלה לאחר מכן נכנעה גם איג'זים.

ההפוגה השנייה, שנכנסה לתוקפה ביום ה-20 ביולי, מצאה את הגזרה הצפונית של החטיבה משובשת באי-אלה קיני-התנגדות של האויב, אשר לא הספיקו לבערם; שכן בקרבות "עשרת הימים" הוקדשו עיקר מאמציה של החטיבה דווקא לגזרתה הדרומית - מקום בו עלה בידה, במסגרת מבצעי "דני" ו"בתק", לבער את בסיסי האויב שעל גבול הישוב היהודי ולהרחיק את קו החזית מזרחה. בידי האויב, שנהנה מהפוגה יחסית בגזרה זו, עלה לבסס מערך הגנה ברכסים המערביים של הכרמל, כשהוא נשען על שלושת הכפרים: עין-ע'זאל - איג'זים - ג'בע. כפרים אלה חולשים על כביש החוף בקטע שבין זכרון-יעקב לחיפה. בנצלם את השטח ההררי הנוח להגנה התבצרו הערבים בגזרה זו - שכונתה על ידינו בשם "המשולש הקטן" (להבדיל מן "המשולש הגדול" - שכם - ג'נין-טול-כרם) - והחלו מטרידים את התחבורה בכביש החיוני. בימי ההפוגה הראשונים חסם כליל את דרך המלך על-ידי שורה של מחסומים וחציבת תעלה עמוקה לרוחב הכביש, תוך מיקוש דרכי הגישה. הכרח דחוף היה, איפוא, לפתוח את כביש החוף לתנועה; דבר זה ניתן היה לעשותו אך ורק על ידי חיסול "המשולש הקטן". הוחלט לכבוש את הכפרים הנ"ל. לפעולה הוקצו 2 פלוגות של גדוד 33, 2 פלוגות מחזית הצפון, ארטילריה, שריוניות וסיוע חיל האויר, בפיקוד מג"ד 33. בליל 24.7.48 החלה ההתקפה, בו זמנית מצפון ודרום. התנגדות האויב היתה עזה. הכפרים הופצצו ע"י מטוסי חיל האויר ונשלח תגבורת מגדוד 35 וקורס המ"כים החטיבתי, רק ביום 26.7.48 בשעות הבוקר, הסתיים הקרב. האויב נסוג והכפרים נמצאו ריקים. 10 חיילי "אלכסנדרוני" נפלו בקרב.

מבצע שוטר - המשולש הקטן

דף השער

תולדות
החטיבה

מפקדי החטיבה

מבנה החטיבה

מצבת הנשק

מרחב החטיבה

קרבות
החטיבה

אנדרטאות

יד לנופלים

עמותת
אלכסנדרוני

הסיפור על
טנטורה

עם כניסת ההפוגה השניה לתוקפה ב- 20 ליולי 1948, מצאה את עצמה החטיבה עם מספר קני התנגדות של האויב, בגזרתה הצפונית, קינים שבמהלך הקרבות לא הספיקה לבערם, שכן בקרבות "עשרת הימים" הוקדשו מאמצי החטיבה לגזרתה הדרומית – אזור בו עלה בידיה, במסגרת "מבצע דני" ו"בתק", לבער את בסיסי האויב שעל גבולות הישוב היהודי, ולהרחיק את קו החזית מזרחה לעבר הגבעות.

בידי האויב שבגזרה הצפונית, שנהנה מהפוגה יחסית, עלה לבסס מערך הגנה ברכסים המערביים של הכרמל, כשהוא נשען על שלושת הכפרים: עין רזאל, איג'זים וג'בע.

כפרים אלה חלשו על כביש החוף, בקטע שבין זיכרון יעקב לחיפה, ובנצלם את השטח ההררי הנוח להגנה, התבצרו הערבים בגזרה זו, שכונתה בשם "המשולש הקטן" (להבדיל מ"המשולש הגדול" - שכם, גנין, טול כרם).

הערבים, בהתבססם למרגלות הכרמל, המשיכו להטריד את התחבורה בכביש החיוני המקשר בין הדרום ולחיפה. בימי ההפוגה הראשונים, נחסמה הדרך כליל על ידי שורה של מחסומים, חציבת תעלות לרוחב הכביש, מיקוש דרכי הגישה והעקיפה וירי בלתי פוסק על התנועה.

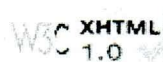
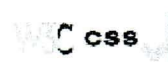
כורח דחוף ביותר היה, אפוא, לפתוח את כביש החוף היחיד לתנועה. דבר זה ניתן היה לעשות אך ורק על ידי חיסול "המשולש הקטן". הוחלט לכבוש את הכפרים האלה מידית. לאור כניסת ההפוגה לתוקפה, הוחלט להסוות את המבצע כפעולה "משטרתית" ולא צבאית, ושם ניתן למבצע - "שוטר".

למבצע הוקצו 2 פלוגות מגדוד 33, פלוגה מחטיבת "כרמלי", פלוגה מחטיבת "גולני", ארטילריה, שריוניות וסיוע של חיל האויר. המבצע היה בפיקודו של מג"ד 33.

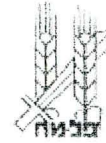
בליל 24.7.48 תקפו הכוחות בו זמנית מדרום ומצפון, התנגדות האויב הייתה עזה ביותר. הכפרים הופצו ממטוסי חיל האויר והורעשו בתותחים ומרגמות. בשלב ההכרעה נשלחה תגבורת מגדוד 35 וקורס המ"כים החטיבתי.

רק ביום 26.7.48 בשעות הבוקר הוכרע הקרב, הדרך לחיפה נפתחה, האויב נסוג והכפרים נמצאו ריקים.

בקרב הזה נפלו 10 לוחמים מחטיבת אלכסנדרוני.

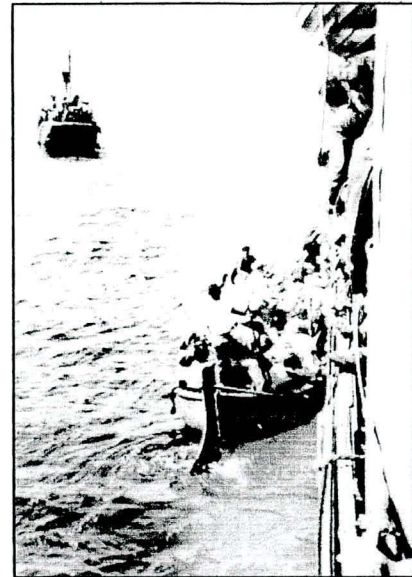
מרכז מידע פלמ"ח

< מאבק בבריטים > העפלה < הפלמ"ח בפעולות העפלה > אניות העפלה

הגנה

אוניית המעפילים
"הגנה" (על-שם אירגון
ה"הגנה") הוכנה לקראת
יציאתה לארץ בנמל מרסיי
בצרפת. פרט למכונאי
הראשי, הורכב צוות
האונייה מיהודים
אמריקאים, חברי תנועת
'השומר הצעיר'. רב החובל
היה אריה פרידמן, ומפקד
האונייה היה איש הפלי"ם
יהושע רבינוביץ' (בהרב).
ה'גדעוני' היה אברהם
ליחובסקי.

האונייה ששמה המקורי
היה "בלבואה", הפליגה תחילה ב- 20 ביוני 1946 תחת
השם "ביריה", כשעליה 999 מעפילים, לנמל סט
במפרץ ליאון בצרפת, שם העבירה את נוסעיה ואת
שמה לאונייה "אקבל 2" (שכונתה משם ואילך "ביריה")
והפליגה לנמל באקאר ביוגוסלביה למשימת העפלה
נוספת תחת השם "הגנה".

"הגנה", ששימשה קודם לכן כאונייה בצי הקנדי,
הפליגה ארצה ב- 24 ביולי 1946, כשעליה 2,678
מעפילים. ב- 28 ביולי התקלקלו מנועי האונייה, ובמהלך
תיקונם, בעת שהייה בין קפריסין לכרתים, גילתה אותה
משחתת בריטית. לאחר תיקון התקלה, הפליגה "הגנה"
ישירות לנמל חיפה. עם התקרבה לחוף, נורו לעברה
יריות אזהרה, אולם האונייה לא עצרה. במרחק שלושה
מיילים מהחוף נגחה משחתת בריטית בעוצמה רבה
בירכתייה. מכוח ההדף הסתובבה האונייה על צירה.
המכונות חדלו לפעול והשליטה על ההגה אבדה. חיילי
הצי עלו ל"הגנה" והשתלטו עליה.

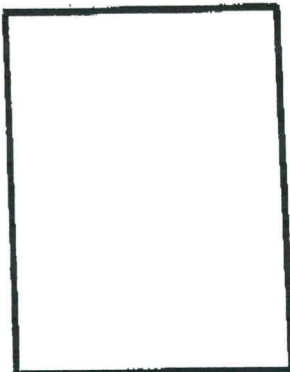
הנציב העליון החליט שלא להוריד את המעפילים -
כמקובל - אלא להשאירם על האונייה העוגנת בקירבת
נמל חיפה. מטרתו הייתה להפעיל לחץ על הקבינט
הבריטי בלונדון, שדן בשלהי יולי ובראשית אוגוסט
במדיניותו בנושא ההעפלה, בכוונה שהקבינט יורה על

**גירוש המעפילים מן הארץ.
המעפילים הורדו לבסוף מן האונייה ב- 2 באוגוסט
והועברו למעצר במחנה עתלית. המלווים התערבו בין
המעפילים ולא זוהו על-ידי כוחות הביטחון הבריטים.**

מידע נוסף

**מושגים מקושרים
השומר הצעיר
פרשת בירה**

**ספרים מקושרים:
גדעונים
ספינות המרי, ההעפלה 1945-1948**

ויטמן מיכאל

החייל מיכאל

בן סלומון וסרידה

נולד בשנת תרס"ז (1927)

נפל בי"ח בתמוז תש"ח (25.7.1948)

נטמן בנתניה

בפעולת "שוטר" בעין-עזאל, שבמשולש הקטן, נמצע מיכאל מצעים אנשים, וכעבור שעות אחדות השיב את נשמתו לבוראו.

בעודו נער הצטרף מיכאל לשורות בית"ר בעיר הולדתו שבמולין, המלחמה העולמית הביאה מוות, רדיפות וסבל בכנסיה, וכשזו נסתיימה הצליח מיכאל בשנת 1945 לדרוך על אדמת המולדת. הוא השתקע בשכונת בית"ר בחדרה והחל מתפרנס מעבודה חקלאית. לא חלפו ימים רבים, ומיכאל מצא את דרכו אל שורות וארגון הצבאי הלאומי. עו היה חפצו להשתתף בפעולות קרב, ומשגיתן לו מבוקשו, הוכיח כי אכן הוא חייל למופת. באומץ-לב ובמסירות לחם, ולא שם לב לסכנות. בפרוץ המלחמה בערבים, השתתף בפעולות הגנה וכיבוש. אחר כך עבר במסגרת גדודי אצ"ל לצבא ישראל.

הי"ח - ח.ס. - 310

קרב אחד

...בשקט, בבטחון ובכוונות מתפצלות החוליות למקומותיהן. האנשים מתפזרים בין שיחים וסלעים. עמדות המארב נתפשות וכלי הנשק מוצבים. הוראות אחרונות של מפקדי החוליות, ואחר-כך — דממה מכבידה. הגוף נצמד אל הקרקע הלה, הרגליים מתחפרות מתנועעות, מוצאות לבסוף את מקומן ונחות. היד חובקת ומאמצת את הפלי הקר; האצבע לופת קלות את החדק, האוזן דרוכה לכל אלושה...

העיניים נעצמות לשניה אחת. לא לחשוב! לא לחשוב! להתרכז בנקודה אחת שלפניך, לקרוא רגע אחד. למטרה אחת — נקמה!

עוד דקה ועוד שניה ולפתע — "אש!"

מטח עופרת, צורות מקלעים ותחים, שריקת פדורים...

מכונית-ערבית מנוקבת כדורים עוברת, ממשיכה, מאיטה מעט.

— אש! אש! פגע בהם! המכונית בצד הדרך, בתעלה, הפוכה על צדה.

העיניים מאודמות, הפנים לוהטים, השפתיים יבשות. הכלי מעלה

עשן ביד.

...המשימה פוצעת. הביתה — לאסוף כוח. להתארגן מחדש ולצאת שוב.

נחום

מיכאל ויטמן

גולד פולין בשנת תרפ"א (1921). אחרי מלחמת העולם השנייה עבר למינכן, שם הצטרף לשורות בית"ר. עלה עם קבוצת חברים לארץ והשתקע בחדרה. התגייס לפלוגת בית"ר, אך לאחר זמן קצר עזבה. לאחר כמה חדשים הפך להצטרף לאצ"ל ולא קיבלוהו. רק בתחילת מלחמת השיחור נתקבל לאצ"ל, עבר אמונים צבאיים בחדרה והשתקף בקרבות בחזית רמלה. אחרי פירוק האצ"ל עבר לשורות צבא הגנה לישראל, חטיבת "אלכסנדרובי". זמן מה היה בשירות פעיל בנתניה. נפל בעיריזאל ב"ח בתמוז תש"ח (25.7.48). הובא למנוחות בנתניה.

מיכאל כבר אינו חייל אלמוני

ביום ששי יח" תמוז תשס"ו ימלאו 58 שנים לנפילתו של החייל מיכאל ויטמן במלחמת העצמאות, ב"עין-ע"זאל", שב"משולש הקטן".

ביום זיכרון זה, מי ידליק נר, מי יעלה לקברו בחלקה הצבאית בנתניה ??? הנצחתו של מיכאל החלה השנה ב"יום-הזיכרון לחללי צה"ל לצורך כתבה על חייל אלמוני פניתי ל"יד-לבנים" בחזרה, הופניתי לתיקו של מיכאל, בתיק דף ובו פרטים מועטים, העתק מספר "יזכור", ודף סיפור נפילתו ב"מכצע-שוטר". ואכן מיכאל אלמוני, איש אינו מכירו, הכתבה נכתבה, נותרה עלומה.

ביום הזיכרון בטכס ביד-לבנים מקום שמור למשפחות השכולות, ישבתי ביניהן, כשתמונתו ריצדה על הקיר בלי שמות הורים, זהו... לחשתי... אנחנו זוכרים אותך.

למחרת בעיתונות, ברדיו, ב-ט.ו. משפחות שכולות, עמותות למיניהן מנציחות את הנופלים מפרסמות זאת ברבים, מדוע? למען נזכור-הם היו ואינם, לא נשכח!

מי יזכור – יזכיר את מיכאל...? זה לא נתן לי מנוח-אעשה מעשה.

ביום הזיכרון לנפלו-ה"יורצייט", נעלה לקברו בפעם הראשונה, יאמר "קדיש"-נדליק נר. מי יצטרף ???

מיכאל במותו השאיר סימני דרך גלך לפיהם נחמן וקלרה פייקה-דרורי, ה"שיפפר-ברידר" חברו למסע, הוא שנתן לפני מספר שנים את תמונת מיכאל. באקראי גילו בביקור ביד-לבנים, על קיר הנופלים במלחמת העצמאות תמונת פרח "דם-המכבי" למיכאל ויטמן. תמונת מיכאל פותחה מתוך תמונה קבוצת חברי בית"ר.

מיכאל שריד-השוואה נולד בשנת תרפ"ז 1927 בפולין בעודו נער הצטרף לשורות בית"ר אחר המלחמה עבר למינכן שם הצטרף לקבוצת חברי בית"ר, החבורה יצאה ברכבת לצרפת, ברכבת התחבר לירחמיאל שטיינפלד.

במחנה עליה-ב" 150-בית"רים שם פגש בנאן פייקה יחד עלו לאניית – המעפילים "ביריה" למסע העלייה לארץ ב 24/6/46 באנייה 999 מעפילים, כדי שיוכלו להסתגל לארץ, הועברו חלק מהם לסירה-תורכית שנקראה בפיהם "אמבטיה".

הם נתגלו ע"י הבריטים באבקו לא להגיע לקפריסין, הנציב העליון החליט לא להורידם כמקובל והשאירם על האנייה עוגנת בקרבת נמל חיפה, לבסוף הורדו מהאנייה ב-2/8/46

סוגה - בן זקן טאט

לכאמרא לא סולח מוט, לאכא

י ונאומה וזלם ס' כ' מולאס מוטפוט סול ונא. ס' ונאומה

ס' ונאומה לא סולח בן זקן טאט... אכא... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה לא סולח בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה לא סולח בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה לא סולח בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

26 "ס' 4 ונאומה 1 ונאומה : ונאומה בן זקן טאט

י. ונאומה 18

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

י. ונאומה בן זקן טאט... ונאומה ס' ונאומה

תוספת למחיר
על ידי המדינה

ק"מ

אלבטרה

למי שיש לו ויטמן 5

ק"מ 50 יח מחיר 100

14.7.06

קבוצת הדקות הלבנה 200

מחיר 1

ק"מ 10

500

26

ולאם מחיר 10

הנזכור את כולם

יום-הזכרון

מאת: רבקה בו-מנחם

בכל שנה ביום-הזכרון
הצמוד ליום-העצמאות
יזכור עם-ישראל את בניו
ובנותיו שנפלו במערכות
ישראל למען תקומת-
ישראל.

נזכור ונזכיר את כולם,
בעצרת, בהדלקת נר-זכרון,
בעליה למקום קבורתם,
ובתפילת - "יזכור" --- ואל מלא-רחמים.

לחלקה הצבאית בבית העלמין נוהרים אלפים,
אך יש קברים שאיש אינו פוקד אותם.
הנזכור את כולם?

יש חיילים שנפלו וידועים עליהם רק פרטים
מעטים. כזה הוא מיכאל ויטמן ז"ל.

יד-לבנים מנציח את הנופלים. תמונות הבנים
מקיפות את קירות ה"בית". כל הנכנס לבית שם-
לב כי בפינה הצפונית-מזרחית חלל ריק, רק שם,
מיכאל ויטמן. נולד ביום תרפ"א 01/1/21

נפל ביום י"ח בתמוז תש"ח 25/07/48.
מיכאל נולד בפולין. אחרי מלחמת העולם
השנייה עבר למינכן, שם הצטרף לשורות בית"ר.
עלה עם קבוצת חברים לארץ והשתקע בחדרה.
לאחר זמן קצר עזב וניסה להצטרף לאצ"ל. לא
קיבלוהו. רק בתחילת מלחמת השחרור נתקבל
לאצ"ל, עבר אימונים צבאיים בחדרה והשתתף
בקרבות בחזית רמלה.

אחרי פירוק האצ"ל עבר לשורות צה"ל לחטיבת
"אלכסנדרוני". זמן מה היה בשירות פעיל
בנתניה.

מיכאל נפל בעין רזאל, במבצע "שוטר" בי"ח
בתמוז תש"ח. הובא למנוחות בנתניה.
במסגרת פעולות הנצחה ומורשת, וערבי זכרון
המתקיימים בבית יד-לבנים גילה תושב חדרה
את החלל הריק בקיר, הוא גילה את שמו של
מיכאל ויטמן ואמר: אנו אחים - שיפר-ברידר.
אחים - לאניה. לעליה. יחד הגענו ארצה. ממנו
קיבל יד-לבנים תמונה. התמונה שוב יוצאת
דופן. כל התמונות מונצחות בשחור-לבן. רק זו
צבעונית.

יהי זכרו ברוך.

רבקה בן-אלימ

04-6 331971

אברהם בנתניה

14/7/2006

10 = 10 אנשים ברכה

מיכאל כבר לא אלמוני

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

ואכן, בגליון חודש מאי 2006, פרסמה רבקה כתבה הנושאת את הכותרת "הנזכור את כולם". בכתבה זו הביאה רבקה את סיפורו של מיכאל ויטמן ז"ל, שנפל במלחמת השחרור, תוך שהיא מציינת פרטים המאירים את דמותו, בעקבות תחקיר מעמיק שעשתה.

אלא שרבקה לא הסתפקה בתחקיר לכתבתה לעיתון. כאבה לה מאוד עובדת אלמוניותו של מיכאל, העדר משפחה שעולה על קברו, חוסר פרטים שיאפשרו אמירת "קדיש" לזכרו, ובכלל, שיבוצו במסגרת הראויה להנצחה, כיתר חללי מלחמת השחרור, שהקריבו את היקר מכל: את חייהם למען תקומת מדינת ישראל.

איתרע מזלה של רבקה, ובביקור בבית "יד לבנים" של חבר להעפלה לארץ של מיכאל, גילה החבר את המסגרת

הריקה, וניפק את התמונה היחידה שהייתה לו – תמונה משותפת עם מיכאל ויטמן. כך הייתה אפשרות למלא את החלל הריק על קיר ההנצחה, באמצעות חצי מתמונת החברים. דווקא הגילוי הזה סיפק לרבקה את המוטיבציה, להמשיך בתחקיר נפילתו וקבורתו של מיכאל ויטמן ז"ל. התברר, כי מיכאל נפל בעת מבצע "שוטר", במסגרת שירותו בחטיבת "אלכסנדרוני", לטיהור הדרך חדרה-חיפה, שהיתה חסומה על ידי כפרים ערביים עוינים. הוא נפל ביום י"ח בתמוז תש"ח, ליד הכפר הערבי עין רזאל, וניקבר עם חבריו ליחידה, שנהרגו עימו, בבית הקברות הצבאי בנתניה.

רבקה לא הסתפקה בגילויים האלה. היא פנתה ל"עמותת אלכסנדרוני" וליחידה להנצחת החייל במשרד הביטחון, וכן לבית "יד לבנים". בזכות מאמציה אלה ניצבו על קיברו של מיכאל ביום השנה ה-58 לנפילתו, י"ח תמוז תשס"ו, נציגי בתי "יד לבנים" בחדרה ובנתניה, חזן צבאי, שנישלח על ידי משרד הביטחון, ספד לו מפקד חטיבת אלכסנדרוני, דאז, מפקד הפלוגה של מיכאל, סיפר ליד קיברו את סיפור הלחימה. בין המלווים חבריו ליחידה, בני משפחתה של רבקה, חברים וידידים, וכן- גם חבריה של רבקה למערכת "כיוון חדש" בחדרה, שהביעו בכך את הוקרתם על תחקיר עיתונאי יוצא דופן בהיקפו, שחרג הרבה מעבר לצרכי כתבתה של רבקה, אבל תאם את רוח האחוה הישראלית, שהביאה לגילוי פרטים כה רבים, ועשיית מעשה ההנצחה כיאה לעם ישראל הזוכר את גיבוריו.

צילום: שמואל שמשוני

רבקה בן מנחם בטקס הזיכרון

בבית "יד לבנים" בחדרה מונצחים חללי מערכות ישראל, לדורותיהם. בקיר המזרחי של בית הנצחה זה קיימת פינה, נרחבת למדי, המעוטרת בתמונותיהם ופרטיהם של חללי מלחמת תש"ח-מלחמת השחרור, בני חדרה שנתנו חייהם למען הקמת מדינת ישראל. בפינה זו בלטה, עד לאחרונה, מסגרת ריקה, ללא תמונה, רק עם שם החלל: מיכאל ויטמן ז"ל. בערב יום הזיכרון, ויום העצמאות תשס"ו, במלאות 58 שנה למדינה, הטילה מערכת העיתון "כיוון חדש" בחדרה, על כתבת העיתון, רבקה בן מנחם, לכתוב כתבה על חללי מלחמת השחרור, שתודעתם ניטשטשה בקרב הציבור, במהלך השנים.

משרד רואי חשבון בן זאב

מאהל לתושבי חדרה וגמלאיה
שנת שלום וגרפה
שנת ברואות ושלווה

בן זאב

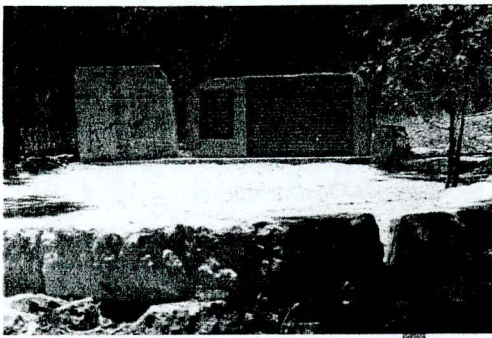
רואי חשבון ויועצי מס

הגיבורים 57'ג', ת.ד. 2042 חדרה

טל. 04-6326306, פקס. 04-6228039

10 כיוון חדש עתון גימלאי חדרה

120 יוני 2006 ג'ק-ל'ך

יוני 2010

למשפחות חללי עין רז"אל לוחמי החטיבה ואורחים נכבדים,

שלום רב!

השנה ביום הזכרון ה-62 לנפילתם, נעלה את זכר יקירינו בטקס אשר יערך ביום רביעי, י"ח בתמוז תש"ע 30.6.2010 באתר ההנצחה במושב עין-אילה.

במעמד: מר כרמל סלע, ראש המועצה האזורית חוף הכרמל
מר יעקב גרטל, יו"ר ועד האגודה, מושב עין-אילה
הגב' ורד וינטרוב, יו"ר ועד מושב עין-אילה

מנחה: מר אורי לחמן, מושב עין-אילה

להלו סדר היום:

טקס האזכרה לנופלים בנוכחות רב צבאי יתקיים בשעה 16:00 בבית העלמין הצבאי בנתניה בשכונת בן-ציון. בגמר טקס האזכרה נמשיך לעין-אילה לקראת הטקס המרכזי, ליד האנדרטה הממוקמת בסוף הרחוב הראשי של המושב.

דברים:

מר כרמל סלע - ראש המועצה
אל"מ (מיל) בנץ פרידן - מח"ט אלכסנדרוני בתש"ח ויו"ר העמותה
סא"ל (מיל) בן-יקיר אליעזר - מפקד פלוגה ד' בגדוד 35 בחטיבת אלכסנדרוני
מר יונה סנה - בשם המשפחות השכולות
מר יועד לוודר - מושב עין-אילה
גב' בינה פרקש - על מבצע "שוטר"

בתכנית:

קטעי קריאה: נוער מקומי
הרכב קולי וניהול מוסיקלי: מיכאל שלו, מושב עין-אילה
עומרי יורים: חצוצרה
קייזלר צביקה: גיטרה
מיכאל שלו: מנדולינה

תחבורה:

אוטובוס בשעה 15:15 יצא מרכבת ארלוזורוב בת"א ליד רציף "אגד" לירושלים קו 480.

כיבוד קל יוגש במקום.

לפרטים: אליעזר בן-יקיר, טל. 09-9583949, ולהניו טל. 052-2652790 בשעות הערב.

בברכה חמה ולהתראות בטקס

אליעזר בן-יקיר

ועד משפחות
חללי עין רזא"ל
(עין איילה)

סנה יונה
אבטליון 17
רמת גן 52424

המייסדים:
בן-יקיר אליעזר
מפקד פלוגה ד'
בגדוד 35

שער הים 39
הרצליה 46606

מיכאל ויטמן

מיכאל נולד בפולין. אחרי מלחמת העולם השנייה עבר למינכן, שם הצטרף לשורות בית"ר. עלה עם קבוצת חברים לארץ והשתקע בחדרה. התגייס לפלוגת בית"ר, אך לאחר זמן קצר עזבה. לאחר כמה חדשים חפץ להצטרף לאצ"ל ולא קיבלוהו. רק בתחילת מלחמת השחרור נתקבל לאצ"ל, עבר אמונים צבאיים בחדרה והשתתף בקרבות בחזית רמלה. אחרי פירוק האצ"ל עבר לשורות צבא הגנה לישראל, ל"חטיבת אלכסנדרוני". זמן מה היה בשירות פעיל בנתניה.

מיכאל נפל בעין רזאל, במבצע "שוטר" בי"ח בתמוז תש"ח (25-7-1948). הובא למנוחות בנתניה.

מיכאל ויטמן

מבצע "שוטר"

למבצע "שוטר" (נגד כפרים במשולש הקטן: איג'זים, עין

ע'זאל, ג'בע) רוכז כוח של 4 פלוגות חי"ר (אחת מגדוד 5

של "גולני"; אחת מחטיבת "כרמלי" ושתיים מגדוד 3 האחת,

ומגדוד 5 השניה מחטיבת "אלכסנדרוני", וכן פלוגה המורכבת

מחניכי קורס מכי"ם של חטיבה זו), מספר משוריינים,

תותחים, מרגמות ומק"בים.

הזמן שניתן להכנת המבצע היה קצר, ונערך רק סיור אזורי

של השטח. תכנית ההתקפה כללה שני שלבים: שלב א' - כיבוש

עין-ע'זאל וג'בע; שלב ב- כיבוש איג'זים.

כוחות ויעדים:

פלוגה אחת - לעליה על ג'בע מצפון.

פלוגה שניה - לתקיפת עין ע'זאל מדרום.

פלוגה שלישית - להטרדת איג'זים וחסימת הדרך לתגבורת,

כי תבוא ממנה.

הנשק המסייע והארטילריה צריכים היו לסייע להתקפות

מיכאל ויטמן

ממקום הצבתם שבשפלת החוף.

הטור המשוריין נועד לנוע על הכביש הראשי לחיפה, מדרום

לצפון, ולנתק את ה"משולש" ממערב.

הביצוע: במוצאי שבת, 24/7, יצאו הכוחות למשימותיהם.

הלילה הראשון נכשלה הפעולה. הפלוגה שערכה איגוף מצפון

הותקפה עוד בדרך, סבלה אבידות ונאלצה לסגת. הפלוגה

שאגפה מדרום טעתה במשלט, וכבשה משלט אשר אינו חולש

על עין-ע'זאל. גם הפלוגה שנועדה להטריד את איג'זים לא

הגיעה ליעדה.

בבוקר 25/7 נעשה על ידי הפלוגה הרביעית נסיון נוסף

לנוע בעקבות המשוריינים לאורך כביש החוף ולהתקרב ממערב.

אולם המשוריינים והפלוגה נעצרו על ידי מחסומים בכביש.

ההתקפה נכשלה, אך התותחים והמרגמות עשו את מלאכתם

נאמנה. כל אותו היום הופגזו הכפרים קשות. גם חיל האוויר

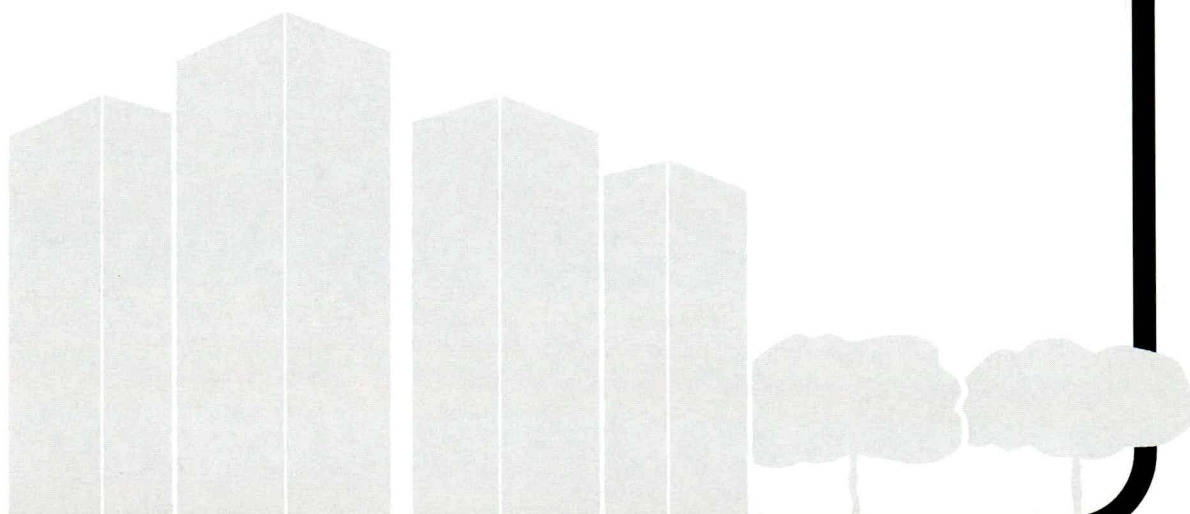
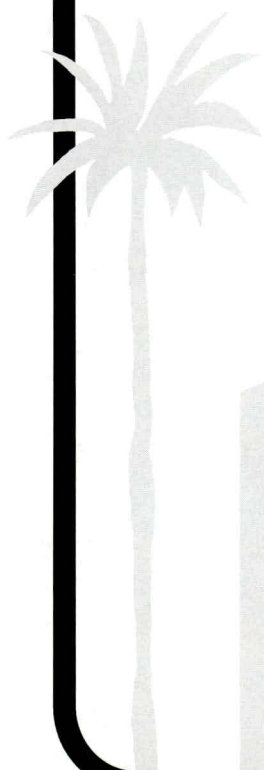
השתתף באינטנסיביות רבה בהרעשת היעדים. ההתנגדות הערבית

החלה נשברת. את המלאכה סיימה ההתקפה בלילה השני.

מיכאל ויטמן

הפעם חדרה הפלוגה הרביעית עד מזרחית לעין ע'זאל וג'בע
וניתק אותן מאיג'זים. שתי הפלוגות הראשונות עלו שוב,
האחת מצפון והשניה מדרום, והשתלטו על הכפרים ג'בע ועין-
ע'זאל כמעט ללא התנגדות. שעה קלה לאחר מכן נכנעה גם
איג'זים.

יד לבנים - חדרה

מיכאל ויטמן

01/01/21
25/07/48

תרפ"א
י"ח בתמוז תש"ח

נולד ביום
נפל ביום